

[Indenrigsministeren.]

en automatisk regulering af tilskuddet, er det bl. a. for at imødekomme statsrevisorerne, der for nylig har fremhævet det betænkelige ved de kraftige stigninger i de hidtidige statsrefusioner. Statsrevisorerne har peget på en fri fastsættelse af beløbet for en flerårig periode i stedet for en automatisk regulering. Derved bliver det muligt at lade tilskuddet indgå i den almindelige prioritering, som de øvrige udgiftsområder på statsbudgettet er undergivet.

For amtskommunernes vedkommende foreslås en forhøjelse af skattegrundlagstilskuddet. Tilskuddet har hidtil været udformet således, at amtskommuner med et beskatningsgrundlag mindre end gennemsnittet for samtlige amtskommuner blev stillet, som om de havde haft et beskatningsgrundlag svarende til det gennemsnitlige. Det gennemsnitlige beskatningsgrundlag kan således betegnes som et udligningsgrundlag. Der foreslås nu indført en hjemmel til at foretage reguleringer såvel i opadgående som i nedadgående retning af dette udligningsgrundlag i takt med ændringer i byrde- og opgavefordelingen mellem amtskommunerne og staten. For at yde amtskommunerne kompensation for vejrefusionens bortfald vil det være nødvendigt at foretage en forhøjelse af udligningsgrundlaget til ca. 107 pct. af det gennemsnitlige beskatningsgrundlag.

Amtsrådsforeningen har tiltrådt denne fremgangsmåde. Det er ganske vist muligt, og kan på et senere tidspunkt blive nødvendigt, at udforme et tilskud efter objektive udgiftskriterier til amtskommunerne. Et sådant tilskud måtte samtlige amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg kommuner have del i. De to sidstnævnte kommuner har principielt samme udgiftsbehov som amtskommunerne, fordi de står uden for den amtskommunale inddeling. Skattegrundlagstilskuddet oppebæres kun af amtskommunerne uden for hovedstadsområdet, og det er derfor en væsentlig faktor i udligningen mellem hovedstadsområdet og den øvrige del af landet.

Københavns og Frederiksberg kommuner har stillet sig afvisende over for tanken om at lade tilskuddet til amtskommunerne ydes via en forhøjelse af skattegrundlagstilskuddet og har i stedet ønsket et generelt til-

skud efter objektive udgiftskriterier til samtlige amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg kommuner efter principperne for det foreslåede tilskud til kommunerne. Der er herved blevet henvist til de udgiftsforøgelser, som efterhånden vil blive påført specielt Københavns kommune i forbindelse med en omklassificering af vejnettet i byområderne. Reaktionen fra de to hovedstadskommuner er for så vidt forståelig, men når det alligevel foreslås at foretage en forhøjelse af det amtskommunale skattegrundlagstilskud, skyldes det først og fremmest et hensyn til landsudligningen. Endvidere må det fremhæves, at de særlige økonomiske problemer i forbindelse med det overordnede vejnet i hovedstaden mest hensigtsmæssigt vil kunne løses ved en kommende hovedstadsordning.

Virkningen af de foreslåede tilskudsomlægninger på de kommunale og samlede kommunale og amtskommunale beskatningsniveauer fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og den udsendte redegørelse fra byrdefordelingsudvalgets sekretariat. Selvom de hidtidige vejrefusioner i sig selv virkede stærkt udlignende, vil det ses, at det er lykkedes med det nye system i hvert fald at opretholde samme udligning som hidtil. Dette må bedømmes som et tilfredsstillende resultat ikke mindst i betragtning af, at det nye system har afgjorte fordele i retning af at skabe bedre harmoni mellem kompetence og økonomisk ansvar end den hidtidige refusionsordning. Det kan i øvrigt forventes, at tilskuddet vil få en endnu bedre udlignende virkning i forbindelse med omlægninger på andre områder.

Det bør endvidere nævnes, at tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner ikke er medtaget ved beregningen af systemets virkninger og altså ikke indgår i de i bemærkningerne til lovforslaget angivne beskatningsniveauer. Dette særlige tilskud, der fjerner toppen på nogle af de højeste beskatningsniveauer, forudsættes fortsat opretholdt.

Det har ofte været gjort gældende, at der ved de generelle udligningsforanstaltninger burde tages særligt hensyn til vækstkommunerne. Under arbejdet med det foreslåede tilskud efter objektive udgiftskriterier har det været undersøgt, om de udgiftsbehov, der hænger sammen med forskydninger i